

Kázání na Velký pátek, Růžďka 19.4.2019 **Znamení požáru Notre- Dame?** (vstup 504)

Introit: *Dobré je muži, jestliže nosil jho už ve svém mládí. Ať usedne osamocen a ztichne, když je na něho vložil. Ať položí do prachu svá ústa, snad ještě naděje zbývá. Ať nastaví líce tomu, kdo ho bije, a potopou se sytí. Neboť Panovník navěky nezavrhne. Zarmoutí-li, slituje se pro své velké milosrdenství. Z rozmaru totiž lidské syny nepokoří ani nezarmoutí. (Pláč 3, 27-33)*

Píseň 321

Modlitba

Čtení: Matouš 26, 55-68

Píseň 320

Text kázání: Matouš 27, 31-54

Bratři a sestry,

jistě neunikla vaší pozornosti událost požáru chrámu Notre – Dame v Paříži. Svět obletělo spousta záběrů a fotografií z této obrovské tragédie. Jeden z křesťanských symbolů celé Evropy bylo vidět hořet v plamenech. Můžeme v tom spatřit určitou podobnost, kdy křižovali Pána Ježíše Krista. Stejně jako tehdy *mnozí nad Pánem Ježíšem plakali* a byli bezradní, tak zaplavil smutek srdce mnohých a jistě ne jen Francouzů. A tak jak se jiní *Pánu Ježíši posmívali*, tak tomu bylo i v Paříži. Viděl jsem zveřejněnou fotku, jak dva mladí muslimové si dělají před pařížským hořícím chrámem fotku (selfie) a jak se u toho smějí. Svět se v mnohém nezměnil. Tak jak kdysi mnozí šlapali po Pánu Ježíši, tak je tomu i dnes.

Je to nějaké znamení, to, co se stalo v Paříži? Na to se ptají mnozí. Pro muslima to může být znamení, že křesťanství v Evropě se bortí a že přichází jejich doba v Evropě. Je to událost, která je jistě posílí v jejich přesvědčení, že oni jdou správnou cestou. A jak mají tedy na tuto událost nahlížet křesťané? Je to nějaké znamení? Anebo je to situace, která se prostě někdy stane? Pravděpodobně to byla nešťastná náhoda, kdy při opravách *jedna jediná jiskra zapálila veliký oheň, nebo podle posledních zpráv to snad způsobil zkrat na elektrickém vedení*. Na druhou stranu každý křesťan by měl vědět, že Bůh je živý a že k nám mluví. Skrze své slovo, skrze různé životní situace. A stejně jako kdysi Židé přišli o svůj chrám v Jeruzalémě a navíc byli odvezeni do zajetí, tak i v požáru katedrály, jednom ze symbolů křesťanské Evropy, můžeme vnímat více souvislostí. Židé tehdy lpěli na svém chrámu, byl pro ně víc, než bylo zdrávo. Byl pro ně víc, než samotný Bůh, víc, než poslušnost Bohu, víc, než se dotazovat na Boží vůli a jednat podle ní. A Bůh posílal tehdy mnohé své proroky a varoval. Volal skrze ně lidi k pokání. Aby se odvrátili od svých zlých cest a začali konat dobro. *Probud'te se, lidé, navraťte se ke skutečnému Bohu, ne-li nezbude zde z toho kámen na kameni*. Tehdy si nedali říct, neodvrátili se od svých ničemností. A nakonec tedy po mnohých varováních přišli o svůj chrám a byli odvezeni do zajetí. I dnes ale, bratři a sestry, volá Bůh k pokání celé národy. Mnozí ale nechtějí slyšet ani vidět. Nestací jim ani mnohá varování. Považte sami, co se děje ve Francii. Mnohé věci neslyšíme vůbec ve zprávách: *Začátkem letošního roku, během jediného týdne, bylo spácháno dvanáct útoků na kostely, včetně zhářství ve známém kostele Saint-Sulpice v Paříži. Před několika týdny byla zvandalizována basilika Saint-Denis, pohřebiště francouzských králů. Pachatelem je Pákistánec, ilegál, francouzsky neumí, na území je teprve 2 měsíce a už dříve byl popotahován policií. Už v roce 2016 se tři džihádistky pokusily zapálit Notre Dame. A zrovna minulý pátek byla Ines Madani, 22 letá žena, za to odsouzena na 8 let. V roce 2018 ministerstvo vnitra evidovalo 541 antisemitských útoků, 100 antimuslimských a desetinásobek, 1063 protikřesťanských. Téměř nikdo nepíše ani nemluví o narůstajícím počtu útoků na křesťanské symboly. Ve Francii i v Německu se o skandálu znesvěcení a o identitě pachatelů výmluvně mlčí...*

Já zde, bratři a sestry, nechci volat do boje, vždyť koneckonců Písmo nás učí, že **nevedeme svůj boj proti lidem, ale proti mocnostech, silám a všemu, co ovládá tento věk tmy, proti nadzemským duchům zla**. Nicméně událost s požárem katedrály Notre-Dame může být jistým mezníkem. Bůh vždycky stojí o svůj lid. A proto, aby se přiblížil k člověku a zachránil ho, je ochoten zmařit sám sebe. Kdysi Bůh dopustil zničit jeruzalémský chrám, aby se mnozí zamysleli a vrátili se k Bohu. Aby svého Boha hledali. V Pánu Ježíši Kristu se pak Bůh sklonil ke každému člověku napříč celými dějinami a všemi generacemi. A v Pánu Ježíši Kristu Bůh taky zmařil sám sebe. **Pán Ježíš zbořil chrám** svého vlastního těla, svého života. Nechal ho zbořit na kříži. Zemřel kvůli mně a tobě, abychom se mohli vrátit k Bohu, abychom mohli zcela zdarma přijmout v Kristu odpuštění, záchranu, vykoupení a věčný život. Abychom se nemuseli ano smrti bát. Aby se ani Božího soudu nemusel bát ten, který věří v Ježíše Krista jako ve svého Pána a Spasitele. **Spasení je dar. Dar Boží lásky a milosti.**

Nyní tedy je, bratři a sestry, ničeno mnoho křesťanských symbolů v západní Evropě. Hrozba zaplavení Evropy islámem je stále silnější. Někdo za to viní lehkovážné politiky. Ty si ovšem volí společnost. A především každý z nás by se měl zamyslet sám nad sebou a následovat Krista. V čem? Třeba právě v tom, že **On na sebe vzal vinu druhých**. Ani mě a ani tobě v životě nepomůže, když budeme za svou situaci vinit druhé, a to dokonce ani tehdy, když to bude pravda. Ovšem vzít vinu druhého na sebe, zastat se druhého, odpustit mu, přestat mu vyčítat jeho hříchy, jeho selhání, to je cesta, která vede ke smíření a přibližuje Boží království. My zde, bratři a sestry, pravděpodobně nehaníme a neničíme křesťanské symboly. Nicméně sami sobě položíme otázku: *Nejsem já ten, který šlape a ničí něco mnohem víc, než křesťanské symboly? Nejsem já ten, který svým sobectvím, svým neodpuštěním, svou pýchou, svou nečistotou, svým hříchem, neničím Boží království na zemi? Nejsem já ten, jenž ve svém srdci postavil překážky, aby skrze něj přestala proudit Boží láska?*

Pán Ježíš nás znovu vede ke svému kříži. Jedny z prvních ranních záběrů z prohořelého chrámu, kde bylo ještě mnoho tmavého dýmu a popela, ukazují nezničený kříž. Kříž, který svítil, zářil v paprscích pronikajícího slunce. Je zde tedy nějaký vzkaz celému světu? Samozřejmě. **Ať tedy všechen Izrael, ale i celý svět s jistotou ví, že toho Ježíše, kterého jste ukřižovali, učinil Bůh Pánem a Mesiášem.** Takové slovo zaznělo v letničním Petrově kázání. A odezva? **Byli zasaženi v srdci.** „*Co tedy máme dělat?*“, ptali se. A Petr odpověděl, **čňte pokání!** To je vzkaz celému světu: **Čňte pokání, odvráťte se od svých zlých cest a následujte mě. Já proměním vaše životy a budete požehnání!** Kříž Pána Ježíše, bratři a sestry, zůstává nadějí pro celý svět. V kříži se dotýká nebe země. Skrze Kristův kříž dojde spásy každý, kdo činí pokání a uvěří, že Kristova oběť na kříži dokonale smazala všechny jeho hříchy a dluhy. Skrze Kristův kříž můžeme i dnes prožívat ve svém životě Boží lásku. V Kristově kříži je obrovská moc a řešení pro celý svět. Ovšem ne tak, jak si to myslí nezaspěčený člověk. Ne tak, že někde přijdu s křížem a budu s ním mávat a vyhánět ďábla. Je potřeba pochopit hloubku Kristova kříže. **Tvůj kříž mi, Pane, září v temnotách, tvůj kříž je má jediná naděje, i když se všechno bortí, i když je všude okolo beznaděj a tma.** Kéž by svět pochopil, jak velikou má Bůh k člověku lásku. Kéž by celé národy pochopily, že Boží láska je tak silná, že Bůh je ochoten obětovat až na smrt svého jediného Syna. Kéž by ještě mnozí lidé prohlédli, že bez kříže Pána Ježíše Krista jsou ztraceni pro věčnost.

Tehdy na Golgotě mnozí nechtěli věřit. A navíc Ježíše na kříži uráželi: „**Když chceš zbořit chrám a ve třech dnech jej znovu postavit, zachraň sám sebe, jsi-li Syn Boží, sestup z kříže!**“ A další říkali: „**Jině zachránil, sám sebe zachránit nemůže. Je král izraelský – ať nyní sestoupí z kříže a uvěříme v něho!**“ Mnohý člověk si chce věřit tomu, čemu chce. V ničem a nikom jiném však nemůže mít věčný život, pouze v Kristu. My lidé máme i své představy. O tom, jak by všechno mělo být. Jak by měl Bůh co udělat. Tehdy mnozí nechápali. Nevěděli, že když Pán Ježíš mluvil o tom, že **zboří chrám a ve třech dnech jej postaví**, že mluví o zboření svého života na Golgotě a o svém vzkříšení po třech dnech. Nyní z části shořel chrám v Paříži. Ovšem v té tmě zazářil Kristův kříž. Pán Ježíš dává světu jasný vzkaz: **Položil jsem za vás svůj život. Nezáleží na chrámu udělaným lidskýma rukama. Přestaňte se dívat na dílo svých rukou, přestaňte se spoléhat na své jistoty, které jistotami nejsou. Začněte se spoléhat na Boha. Otevřete oči, abyste věděli, že jste mé Boží děti. Bylo za vás zapláceno drahé výkupné. Vaše hříchy byly smazány. Litujte svých vin, věřte v Krista, a budete spaseni!**

Modleme se, bratři a sestry, za kdysi křesťanské národy, za Francii, Německo, Švédsko, modleme se za naši zem, aby si uvědomily, jaké jsou jejich kořeny. Jaká je jejich identita. Dnešní západní společnost to neví, neví, za co bojovat a koho následovat. Modleme se i za obrácení muslimů k Ježíši Kristu, I o těchto Velikonocích se nám všem Bůh v Pánu Ježíši připomíná a volá nás k sobě. Nám všem, ale i v Paříži, v Německu, i všelijak bezradným, smutným a zarmouceným září kříž v temnotách. Kéž by jej všichni následovali. Pak by nastalo mnohé smíření a mnohé problémy by se vyřešili s Božím požehnáním. Amen. **Modlitba** píseň 324 Večeře Páně (písně 312 a 658) Píseň 505 **Slovo poslání:** Židům 12, 1-4

Požehnání: A Bůh veškeré milosti, který vás povolal ke své věčné slávě v Kristu, po krátkém utrpení vás obnoví, utvrdí, posílí a postaví na pevný základ. Jemu náleží panství na věky věků! Amen. Píseň 331

